

Ἡ Διεθνὴς Σύμβαση γιὰ τὴν ἐξάλειψη τῶν διακρίσεων λόγῳ φύλου

Ἡ σημαντικὴ αὐτὴ Σύμβαση ἔχει ἀνοιχθεῖ γιὰ ὑπογραφή στὰ Ἡνωμένα Ἐθνὰ ἤδη ἀπὸ τὸ Δεκέμβριον 1979. Τώρα, μὲ τὴ Διάσκεψη τῆς Κοπεγχάγης γιὰ τὴν 5ετία τῆς Γυναίκα, παρουσιάστηκε γιὰ ὑπογραφή στὶς ἐκεῖ κρατικὲς ἀποστολές. Καὶ ἡ Ἑλλάδα ἀρνήθηκε νὰ υπογράψει.

Τὸ γεγονός αὐτὸ εἶναι χαρακτηριστικὸ γιὰ τὴ στάση ποὺ σκοπεύει νὰ τηρήσει ἡ Κυβέρνηση στὰ θέματα τῆς ἰσότητος τῶν φύλων.

Γι' αὐτὸ ὁ Σύνδεσμός μας ἔσπευσε νὰ στείλει τὴν παρακάτω διαμαρτυρία ποὺ δημοσιεύθηκε στὸν ἡμερήσιο τύπο τῆς 26 Ἰουλίου 1980

«Ὁ Σύνδεσμος γιὰ τὰ Δικαιώματα τῆς Γυναίκα διαμορτίζεται ἔτονα γιὰ τὴν ἄρνηση τῆς Ἑλληνικῆς Κυβέρνησης νὰ ἐπογράψει τὴ Σύμβαση κατὰ τῶν διακρίσεων λόγῳ φύλου, ποὺ ὑπογράφεται ἀπὸ τὶς μέρες ἀπὸ τὶς ἀντιπροσωπεῖες τῶν Κρατῶν-Μελῶν τῶν Η.Ε. στὴ Διάσκεψη τῆς Κοπεγχάγης.

Τὸ γεγονός αὐτὸ πρέπει νὰ συνδεθεῖ μὲ πρόθεση τῶν ἄρμόδιων παραγόντων νὰ διατηρηθοῦν ἀνισότητες σὲ διάφορους τομεῖς καὶ εἰδικότερα στὸ Οἰκογενειακὸ Δίκαιο, συνδυασμένη μὲ τὸ φόβο μήπως ἡ Διεθνὴς Σύμβαση, ὡς ἐπικρατέστερος νομικὸς κανόνας ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ θὰ κερῶνθῃ, ἐπερισχύσει σύμφωνα μὲ τὸ νέο Σύνταγμά μας καὶ καταργήσει τὶς διατάξεις ποὺ καθιερῶνον ἀνισότητες.

Ζητᾶμε ἀπὸ τὴν Κυβέρνηση νὰ σεβασθεῖ τὶς ἐπίσημες ὑποσχέσεις τοῦ Ἔτους τῆς Γυναίκα, τὶς ἤδη ἀνειλημμένες διεθνῶς ὑποχρεώσεις της καὶ πρὸ παντὸς τὸ ἄρθρο 4 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1974 καὶ νὰ ἀναλογισθεῖ τὶς ἐντυπώσεις εἰς βάρος τοῦ ἑλληνικοῦ γοήτρου ποὺ ἡ στάση μας δημιουργεῖ διεθνῶς.»

Θέλουμε νὰ τονίσουμε ἐπισημασία τῆς Διεθνοῦς αἰτῆς σύμβασης ποὺ ἀφορᾷ τὴν καταργησι τῶν ἀνισότητων σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς εἶναι μεγάλη.

Γιατὶ τέτοιον γενικοῦ περιεχομένου κείμενο, σχετικὸ μὲ τὴν ἰσότητα τῶν φύλων, εἶναι μόνον ἡ Διακήρυξη τῶν Η.Ε. τοῦ 1967. Ἀλλὰ ἡ Διακήρυξη εἶναι νομικὰ πολὺ λιγότερο δεσμευτικὴ ἀπὸ μία Σύμβαση.

Ἐπὶ αὐτῆς εἶναι πολὺ ἐνδιαφέρον προηγούμενο σχετικὸ μὲ τὴν πραγματοποίηση τῆς ἰσότητος. Ὅταν τὸ 1952 ἐπογράφηκε ἡ Διεθνὴς Σύμβαση γιὰ τὰ ἴσα πολιτικὰ δικαιώματα τῶν γυναικῶν καὶ τὰ ἴσα δικαιώματα συμμετοχῆς σὲ δημόσια λειτουργήματα, ποὺ στὴν Ἑλλάδα κερῶνθηκε μὲ τὸ Ν. 2620/1953, σὲ πόρα πολλὰ Κράτη ἐπέκτησαν ἴσα πολιτικὰ δικαιώματα οἱ γυναῖκες. Στὴν Ἑλλάδα, ψηφίσθηκε σειρὰ ὁλόκληρη νόμων ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ ἐπέτρεψε στὶς Ἑλληνίδες νὰ μποῦν στὴ δικαστικὴ καὶ στὴ διπλωματικὴ σταδιοδρομία, νὰ γίνονται ἐνορκιοι, συμβολαιογράφοι, μάρτυρες στὰ συμβέλαια κλπ. Δηλαδή ἡ Σύμβαση αὐτὴ ἐπῆρξε ἀσυνγκρίτως πρὸ ἀποτελεσματικὴ ἀπὸ τὶς προηγούμενες διατάξεις τοῦ Χάρτη τῶν Η.Ε. καὶ τῆς Διακήρυξης τῶν Η.Ε. τὶς σχετικὲς μὲ τὴν ἰσότητα τῶν φύλων.

Σήμερα, μετὰ τὴν διάταξη τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1975, ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ θεσπίζεται ἀξιοπρεπὲς τυπικὸ κέρος τῶν διεθνῶν συμβάσεων ποὺ κερῶνουμε πάνω στοὺς ἐσωτερικοὺς νόμους, ἡ σημασία τῆς ὑπογραφῆς καὶ κέρωσης μιᾶς διεθνοῦς σύμβασης ποὺ νὰ καθιερῶνει τὴν ἰσότητα τῶν φύλων σ' ὅλους τοὺς τομεῖς (καὶ ὄχι μόνον στὰ δημόσια λειτουργήματα ὅπως ἡ Σύμβαση τοῦ 1952), εἶναι ἀσυνγκρίτως σπουδαιότερη. Πρῶτο, γιατί αὐτόματα πλέον καταργεῖ ἀντίθετες διατάξεις, δεύτερο γιατί καλύπτει ὅλους τοὺς τομεῖς δημόσιας καὶ ἰδιωτικῆς ζωῆς (οἰκογένεια, ἐργασία κ.λπ.).

Γι' αὐτὸ ἀξίζει καὶ πρέπει νὰ σκεπασθεῖ ὁ ἀγῶνας γιὰ τὴν ὑπογραφή τῆς Διεθνοῦς Σύμβασης γιὰ τὴν ἐξάλειψη τῶν διακρίσεων λόγῳ φύλου καὶ τὴν κέρωσή της ἀπὸ τὴ Χώρα μας.